

[Kirsten Madsen]

hed, større udenlandsgæld, og det til trods for de meget vidtgående sikkerhedsforanstaltninger, der er i forbindelse med fabrikkens produktion. Det var et stort miljøflip, for det drejede sig om at få ført befolkningen over i en bestemt politisk retning.

Det folketingsflertal, der besluttede dette, er det samme, der ustandselig skriger på flere tilskud til snart sagt alt uden at ville yde noget til gengæld. Det vil bare kræve og kræve og ikke yde, og det er den samme gruppe, der råber på sundt drikkevand. Det sunde drikkevand er vi enige om, derfor spørger jeg: Har man overvejet, hvor meget klor der er nødvendigt for at sikre danskernes drikkevand? Og har man overvejet, hvad det vil koste, hvis vi skal nedlægge alle danske klorfabrikker og importere i stedet for? Er det ikke næregeistiske årsager, der er årsagen til at skyde problemerne til udlandet?

Fremskridtspartiet mener ikke, at det er Folketingets opgave at nedlægge virksomheder og dermed arbejdspladser. Vi mener ikke, der er nogen risici ved denne klorproduktion, men sikkert er det, at en stor gruppe familier bliver arbejdsløse her og nu.

Denne tendens til at overtage kommuners og amters beslutningsret viser med al ønskelig tydelighed, at arbejderpartierne og De Radikale styrer hen mod et diktatur med lukning af den ene virksomhed efter den anden, og oven i købet ønsker man skjult ekspropriation. Det er en hån mod den private ejendomsret og en hån mod de arbejdere, der selv ønsker, at deres arbejdspladser skal bestå. Det er bestemt ikke de arbejdende arbejderes interesse, de såkaldte arbejderpartier her i Folketinget varetager i denne sag.

Z må afvise forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Her har vi igen en af de debatter, hvor man tydeligt mærker, at det er meget svært også for Socialdemokratiet og andre at finde en balance, fordi vi står over for en afvejning af produktion, arbejde og beskæftigelse over for miljø og andre hensyn. Det er en meget svær balance, men én ting er ganske givet, og det er, at hvis man skulle etablere fabrikken i dag, ville man lægge den et andet sted.

Det næste må derfor blive spørgsmålet, hvor godt man kan sikre det, der er derude i dag. Dertil kan man sige, at der er gjort det, der kun-

ne gøres, og så kan man diskutere, om der kan gøres mere. Men så er der andre, der har den holdning, at de overhovedet ikke vil leve med nogen som helst risiko for, at der kan ske noget, og det er der faktisk mange steder man kan gøre.

Men der er én ting, der er meget interessant, og det er, at Socialdemokratiet siger, der skal skaffes beskæftigelse til de mennesker, der ikke længere er der. I den forbindelse sad jeg og tænkte på, hvor mange virksomheder der bliver nedlagt, og om vi, hver gang der er noget, der ikke fungerer, skal sige: nu nedlægger vi det, og så skaffer vi selvfølgelig beskæftigelse. Det kunne have været meget spændende, hvis det havde været en socialdemokratisk regering, der skulle have fortalt, hvad man ville gøre. Jeg er ikke så sikker på, at man da ikke ville have haft en anden holdning her. Det drejer sig om nogle mennesker, som skal have en anden beskæftigelse, og det kan være meget svært, og det drejer sig om en produktion, som skal etableres et andet sted.

Der var nogle, der mente, at beløbet var for højt. Jamen lad os hellere sige, at det er dyrt. Bliver det så billigere, gør det jo ikke så meget. Men det er ikke så ligetil, som man vil gøre det til – vi kan godt forstå alle de synspunkter, der er fremme. Det er det vanskelige i sådan en sag, at der er alle disse hensyn, og at man ikke kan afgøre, hvilket af dem der skal tages mest hensyn til.

Vi må mene, at de ting, der er gjort, er gjort så godt, som det er menneskeligt muligt, men det kunne også være interessant at se ud over landet, hvor mange andre steder mennesker må leve med noget, der kunne ske.

Det har vi jo nu mulighed for at få en drøftelse af i udvalget, men Kristeligt Folkeparti tilslutter sig regeringens forslag.

Berlau (FK):

Når man hører på munkene fra de borgerlige partier, kan man nærmest få indtryk af, at der her er tale om den skinbarlige bolsjevisme, eller at vi skal afstå en landsdel til et fremmed land eller noget, som bringer os i nærheden af nationale katastrofer.

Her har borgerlige politikere den ene gang efter den anden gjort i tusindvis af mennesker arbejdsløse uden at blinke med øjnene. Totalt ligeglade med, hvad der skulle ske med disse